

UZVARAS CELŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 93. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 56. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 36 (834)

Piektdien, 1956. g. 23. martā

7. gads

Visus komjauniešu spēkus kolchozu ražošanas darbam

Varonīga darba un oļdenū cīņu ceļu savas pastāvīgas gados ir nogājusi Latvijas Komunistiskās Jaunatnes Savienība. Sākot ar smagajiem pilsoņu kara gadiem līdz šīs dienas komunistiskās celtniecības posmam, partija ik mirkli ir izjutusi un izjūt komjaunatnes — kā sava tuvākā palīga neatsveramo lomu visu saimniecisko un politisko uzdevumu veikšanā.

Vārds — komjaunietis — katram mūsu jaunietim izsaulo atmiņā tos leģendāros varoņus, kurus izaudzinājuši komjaunatne, kuri pratuši nesaraufjami satstīt savu dzīvi ar partijas, ar visas darba tautas dzīvi.

Par nopietnu un neatsveramu spēku saimnieciskās un kulturālās dzīves laukā pēdējos gados izveidojušās daudzās mūsu rajona kolchozu komjaunatnes pirmorganizācijas. Kolchozos „Zelta vārpa”, (pirmorganizācijas sekretars b. Zundāns) „Dzimtene” (pirmorganizācijas sekretars b. Kotāns), Čapaļeva vārdā nosauktā (pirmorganizācijas sekretars b. Kurpnieks) u. c. komjaunatnes pirmorganizācijas kļuvas par krietniem palīgiem kolchozu valdēm un partijas pirmorganizācijām visu ražošanas uzdevumu veikšanā.

Šeit komjaunieši uzskata par savu pirmo pienākumu — celt lauku ražību un lopkopības produktivitāti. Patreiz pirmorganizāciju sekretaru vadībā šo kolchozu komjaunieši cītīgi strādā pie kūtsmēslu un kūdras izvešanas, lai šogad ievērojami paceltu visu lauksaimniecības kulturu ražību.

Patreizējā laika posmā, kad padomju tauta nostājušies sardzē par sestās piegādes plāna sekmīgu izpildi, komjaunatnes pirmorganizācijām ir sevišķi jāsprindzina savi spēki, lai tuvākajos gados katrs kolchozs izveidotos par vispusīgi attīstītu un ienesīgu saimniecību.

Tādi ir uzdevumi, kurus partija nospraudusi padomju tautai un tai skaitā komjaunatnei. Lai šos uzdevumus sekmīgi veiktu, katram komjaunietim maksimāli jāatdod savs spēks, prasme un zināšanas šim lielajam un atbildīgajam darbam.

Rajona kolchozos un uzņēmumos ne mazums komjauniešu ir izauguši par atzītiem darba pirmrindniekiem, kuri ved aiz sevis pārējos un rāda pašatziļiedzīga darba piemērus. Taču pašnākt, lai pirmrindnieku vidū vairākums būtu VLKJS biedru — tā ir pirmā prasība

katras komjaunatnes pirmorganizācijas darbā.

Vēl līdz šim laikam vairākās kolchozu pirmorganizācijās daļa komjauniešu nav iesaistījušies praktiskajā ražošanas darbā, kādēļ komjaunatnes ietekme ražošanas procesā kolchozos maz jūtama. Tas sakāms par kolchozu „Ziedošā vārpa”, „Molodaļa gvardija” un dažām citām komjaunatnes pirmorganizācijām. Patreiz mūs neapmierina vēl nēcīgais komjauniešu skaits, kuri nodarbināti kolchozos lopkopībā. No 250 komjaunatnešiem kolchozniekiem fermās strādā tikai 31 VLKJS biedrs. Tas ir nopietns signāls rajona komjaunatnes komitejai un katrai pirmorganizācijai atsevišķi par komjaunatnes spēku novirzīšanos no galvenajiem ražošanas iecirkņiem.

Nevar nolēgt arī to, ka atsevišķi komjaunatnes pirmorganizāciju sekretari līdz šim vēl maz raugās, lai katrs komjaunietis ražīgipavadītu savu darba dienu, lai pirmorganizācijas darba saturs būtu ražošanas darbs un tā stimulēšana.

Pie tādiem sekretariem mināmi b. Pinkulis (kolchozs „Strauts”), b. Līzbovskis (kolchozs „Darbs”) un daži citi, kuri neiedziļinās kolchozu ražošanas jautājumos, nemoobilizē to veikšanai komjauniešu spēkus, bet aprobežojas vienīgi ar dažādiem kulturmasu pasākumiem.

Protams, komjaunatnes pirmorganizācijas ir aicinātas izvest laukos kulturas darbu, bet patreiz, kad visa padomju tauta risina grandiozus, mūsu zemes tālākas tautsaimniecības attīstības uzdevumus, komjaunatnes pirmorganizācijas darbs nedrīkst sākties un beigties vienīgi uz skatuves. Katram VLKJS biedram jāatrod sev piemērota nodarbošanās kolchoza druvā jeb fermā.

Šogad mūsu kolchozi gatavojas sestās piegādes pirmajam pavasarim. No tā, cik sekmīgi tiks pabeigta šī gatavošanās, būs atkarīga arī šāgada raža. Tāpēc kolchozu komjauniešu saimei šogad kā nekad vēl jācīnās, lai kolchozu lauki pēc iespējas vairāk saņemtu mēslojuma, lai kolchozu „Zelta vārpa”, „Dzimtene” un Čapaļeva vārdā nosauktā komjaunatnes pirmorganizāciju vērtīgais pasākums — kūdras un kūtsmēslu izvešana, rastu dzīvību atbalsi visos kolchozu komjauniešos, lai katrs VLKJS biedrs ar savu darbu apliecinātu cēlo komjaunieša vārdu.

MŪSU RAJONĀ

Kolchoza „Dzimtene” komjaunieši palīdz

Komjaunatnes pirmorganizācija šogad saviem spēkiem, neatraujoties no galvenā darba fermā, kantorī, vai uz mašīnas, apņemas izaudzēt 2 ha platībā teicamu kukuruzas zaļās masas ražu.

Šā gada 18. martā kukuruzas posma posminieces kolchoza agronomes b. Skrūzmanes un komjaunatnes pirmorganizācijas sekretara b. Kotāna vadībā tika organizēta komjauniešu talka kūtsmēslu izvešanai. Raitā darbā viņi iz-

veda uz 2 ha lielo platību 18 tonnas kūtsmēslu. Tuvākajās dienās vedīs kūdru.

Kūtsmēslu izvešanā visi komjaunieši piedalījās ļoti centīgi. Pārmetums jāizsaka tikai kolchoza rēķinvedei komjaunietei Annai Jaudzamai, kas vienīgā no visa kolektīva neattaisnojami lemeslu dēļ neieradās biedru pulkā, lai arī ieliktu savu darba daļu šajā vērtīgajā pasākumā.

P. Jausāne

Kolchoza celtniecībai

Šogad lauksaimniecības artelis „Uzvara” viens no pirmajiem kolchoziem rajonā pārkārtojās uz jaunās darba organizācijas ceļa — noorganizēja kompleksās brigades. Līdz ar to kolchozā šogad paredzēta plašāka celtniecība.

Spraigis darbs rit pie meža materiālu izciršanas un izvešanas. Materiālu izciršanu veic kolchoza būvbrigade, kas izcirtusi 150 m³ kokmateriālu, bet pie izvešanas neatlaidīgi strādā brigāžu kolchoznieki. Pie izciršanas piedalījās aktīvākie komjaunieši brāļi Ziemeļi, Brazdovskis un citi. Kā labākos vedējus var minēt II kompleksās brigades kolchozniekus bb. Staņislavu Višķeri, Valentinu Znotiņu (brigadieris P. Smolenskis) un I kompleksās brigades vedējus bb. Antonu Vingru, Andreju Smiķerstu (brigadieris V. Vaivods), kas savu uzdevumu godam izpildījuši.

V. Kancāne, kolchoza „Uzvara” uzskaitvede

Komjauniešu talka

Šā gada 17. martā Čapaļeva vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši organizēja kūtsmēslu izvešanas talku uz kukuruzai paredzētā lauka. Komjauniešu un jauniešu spēkiem, palīdzot Līvānu MTS mehanizatoriem, tika izvestas 30 tonnas kūtsmēslu.

Aktīvi darbā piedalījās komjaunieši J. Kurpnieks, A. Gaiduks, K. Dimante, P. Bendzelovskis, M. Kursiete un citi.

B. Aiduka

Jaunie dārznieki

Pie Rudzētu vidusskolas skolēnu praktiskajam nodarbībām ir uzcelta siltumnīca. Pašlaik siltumnīcā skolotāju vadībā skolnieki audzē agrīnos kāpostus. Pavasarī kāpostu stādīpus nodos kolchozam „Molodaļa gvardija”.

Šādā kārtā Rudzētu vidus-

skolas skolēni saista savas mācības ar praktisku darbu. Pareizi vadot skolēnu praktiskos darbus un izmantojot to rezultātus, skola var sniegt lielu palīdzību kolchozu dārzkopības attīstībai.

J. Priede

Pēdējā laikā rajona universālveikalā arvien paplašinās kultūrpreču sortiments. Attēlā: universālveikala labākā pārdevēja kultūrpreču nodaļā Alvīna Kurcīša apkalpo pircējus.

LIELĀS DARBA CĪNAS PRIEKŠPULKS

Kolchoza zirgkapis sagatavojies sējai

Patreiz katra kolchoza, kolchoznieka uzdevums — sagatavot visu nepieciešamo teicamai pavasara lauku darbu veikšanai. To pilnīgi izpratis kolchoza „Padomju Latvija” trešās kompleksās brigades zirgkapis Jānis Šaraks. Viņa kopšanā nodoti desmit darba zirgi.

Ieejot kūti, redzams, ka zirgkapis b. Šaraks ir sava darba un zirgu mīļotājs. Te ir gaiši un silti. Zirgiem iekārtotas labas stāvvietas, tīras. Tāda pat kārtība ir šķūnī, kur glabājas zirglietas, arkli, ecēšas un braucamie rati.

Biedrs Šaraks paskaidro, ka viņa kop-

šanā nodotie seši zirgi pavasara sējas laikā nozīmēti lauku darbos, divi pie graudu un mineralmēslu pievešanas sējējiem un divi apkalpojošie — piena piegādei uz pienotavu un klētnieka vajadzībām.

Patiesām, šķūnī uz vadziem pilnā darba kārtībā sakas sešiem darba zirgiem, streņģes un groži pietiekošā daudzumā. Zirgkapis parāda arī rezerves streņģes, lokus un ilksis. Rīndā, labi izremontēti novietoti arkli, atsperu ecēšas, dzelzs tapu ecēšas, braucamie rati.

— Mani zirgi vienmēr izies darbā, labi apgādāti ar inventaru,

— ar lepnumu saka b. Šaraks.

Viņš veic ne tikai zirglietu remontu, bet arī sīku koka darbu. Šī remonta darbiem iekārtots vienkāršs darba sols, kas apgādāts ar visnepieciešamākajiem darba rīkiem.

— Sākot ar aprīļa mēnesi, lauku darbos nozīmētos zirgus nodarbināsim mazāk, lai atpūšas pirms spraigā darba posma — pavasara sējas, — saka jaunais zirgkapis.

— Iztrūkstošos ratus šogad pēdējo reizi pirksim Līvānu pārtērētāju biedrībā, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Suchiņins, — jo komplekso bri-

gāžu brigadieris turpmāk to izgatavošanu organizēs brigādēs. Un patiesām, kolchozā „Padomju Latvija” tas pilnīgi iespējams. Kolchozā pietiekoši meža, ir savs gateris, koku žāvētava, galdnieku un kalēju darbnīcas. Veicot koka un daļēju dzelzs darbu pašu spēkiem, kompleksās brigades ietaupīs daudz naudas līdzekļu.

Kolchozu zirgkopi, teicami sagatavojot zirglietas, inventaru, uzturot zirgus labā miesas stāvoklī, nozīmē kolchozam drošu ķīlu veiksmīgai pavasara sējas veikšanai.

K. Aboliņš

Partijas dzīve

Partijas pirmorganizācija
atrauta no kolchoza dzīves

Kolchoza partijas pirmorganizācija ir pareizas darba organizācijas vadošais centrs. Komunistiem jābūt tiem, kas kolchoza biedriem pareizi izskaidro partijas un valdības politiku, saista to ar vietējiem apstākļiem, kolchoza iekšējo dzīvi un jebkurā jaūtājūmā pieņem izšķirošu un pareizu lēmumu, nekavējoties to izvedot dzīvē.

Molotova vārdā nosauktā kolchoza partijas pirmorganizācija (sekretārs b. Artemjovs), kaut gan zināmu propagandas un agitācijas darbu veic, vēl ne tuvu nestrādā tā, lai tās lespāids būtu jūtams praktiskajā darbā.

Kolchozā izvestas tikai dažas tonnas kūdras. Daži brigāderi un kolchoznieki izsakās, ka kūdra mazvērtīga un tās izvešana uz laukiem būtu tikai nelietderīgi patērēts darbs. Jājautā, kāpēc vēl līdz šim dažiem biedriem tik aplami uzskati? Tāpēc, ka kolchoza agronome Bronislava Tuliša nav pārbaudījusi kolchozā atrodamās kūdras krājumus. Viņa pati nezina, kādiem laukiem nepieciešama kūdra un kāda šim nolūkam noder.

Kūdras izvešanai ar traktoru nav nepieciešamā inventāra, bet nav dots arī konkrēts norādījums traktoru piekabes inventāra izgatavošanai. Līdz šim laikam kolchozā vēl nav sējas plāna.

Partijas pirmorganizācijas biedri diendienā staigā garām smēdei, pie kuras kaudzēs sakrauti, pareizāk sakot, samesti arklī, ecēšas, atspercēšas un cits sējas inventārs guļ neremontēts un darbam nesagatavots. Kolchoza kantora pagalmā kā izjūgti tā pamesti vairāki rati pa daļai salauzti vai izjukuši, stāvot te cauru ziemu. To visu redz komunisti, redz kolchoza val-

de un priekšsēdētājs b. Uļjanovs, taču nav dots konkrēts norādījums inventāru savest kārtībā. Neviens nav stājies tieši pie šo uzdevumu izpildes un aprobežojas tikai ar runām: „Būs jāremontē, izremontēsim... sākšim,” un tā tālāk.

Jau šie nedaudzie piemēri norāda, ka kolchoza partijas pirmorganizācija slikti saistās tieši ar masām, slikti tās organizē un vada.

Valdes priekšsēdētājs un partijas pirmorganizācijas sekretārs izvairās pateikt izšķirošo vārdu. Tas pierādījās 20. martā notikušajā atklātajā partijas sapulcē. Pirmorganizācijas sekretārs b. Artemjovs sapulcē vārdu nepēma, neizteicās. Komunisti neatklāja kolchozā esošos trūkumus ar istu partijas biedra nostāju.

Kolchoza valde un agronome b. Tuliša kļūdaini atzīst, ka sēklu, kurai trūkst nepieciešamās dīgtspējas, nav izdevīgi mainīt, bet labāk palielināt izsējas normu. Arī te pirmorganizācijas biedri nav iejaukušies, lai pierādītu, cik nesaimnieciski mest zemē graudus, kas vienāla neuzdīgs, ka nederīgā sēkla katrā ziņā jāapmaina.

Slikti partijas pirmorganizācija vada arī komjauniešus, nepalīdz viņiem ar padomu un praktiski. Sapulcē komjauniešus nepieminēja ne ar vienu vārdu, kaut gan kolchozā ir liela komjaunatnes pirmorganizācija ar aktīviem un uzņēmīgiem komjauniešiem.

Tāds stāvoklis nevar palikt nevienam dienu. Partijas pirmorganizācijai jāizskaidro visiem kolchoza biedriem viņu uzdevumi, gatavojoties pavasara sējai un jāsaista tos ar PSKP XX kongresa vēsturiskiem lēmumiem.

A. Staris

Nav tālu tas laiks, kad kolchozu laukos masveidīgi būs jāuzsāk pavasara sējas priekšdarbi — augsnes sastrādāšana, sēšana, tādēļ jau priekšlaicīgi veicams katrs iespējamais darbs, neatliekot to uz priekšdienām. Pieturoties sniegam, no fermām jāsteidz izvest kūtsmēsli, kā arī kūdra, bet šis svarīgais darbs kolchozā „Strauts” atstāts pašplūsmē. Līdz šim no plānā paredzētajām 850 tonnām kūtsmēslu izvestas tikai 240 tonnas. Pārējie kūtsmēsli guļ fermās un kolchoza vadošie darbinieki un agronome E. Adamsone aizbildinās ar to, ka aukstā laikā dēļ neesot iespējams tos vest, arī dziļais sniegs apgrūtinot to izvešanu. Te nu jājautā, kā gan zirgkope Tekla Ūdrasola no fermas paspējusi tos izvest? Arī pārējie mēslu vedēji Muižniece, V. Gru-

gulis, D. Zeps un citi nežēļojas, ka šis darbs pašreizējos apstākļos nebūtu veicams. Kolchoza vadošie darbinieki ar to nedrīkst apmierināties, ka kolchozs apgādāts ar vajadzīgo minerālmēslojuma daudzumu — 170 tonnām, bet tie vien nespēs celt sējumu ražību.

Kolchozam jāizved 1300 tonnas kūdras, bet šis darbs līdz šim gandrīz nav sākt.

Lai celtu augstākas šī gada ražas, kolchozam „Strauts” nopietnāk jāpadomā par pavasara lauku darbiem, jo tikai labi mēsloti un sastrādāti lauki dos labas graudaugu un pārējo kultūru ražas. Šī darba sekmēšanai jānoorganizē un darbā jāiesaista pastāvīgas mēslu vedēju brigādes, kāpinot izvešanas tempus.

Par to, ka sējumi prasa

mēslojumu, kopšanu strautiešiem spilgts piemērs no pagājušā gada linu audzētāju posminieku darba, jo komjaunieša Antona Stikāna linu audzēšanas posma kolchoznieki uz vienu izstrādes dienu saņēma 15 rubļu naudas, bet Golubova — tikai 3,50 rubļu.

Lai gan kolchozs iegādājies četras labības plaujmašīnas, vienu zāles plaujmašīnu un zirgu vilkmes grābekļus, tad tomēr lauksaimniecības darba rīku remonts materiālu trūkuma dēļ apstājies un veikts tikai par 40 procentiem.

Pavasaris tuvojas, tas negaidīs atpalcējus. Arī kolchoza „Strauts” kolchozniekiem pavasara sējas sagatavošanas darbos jāiesaistās ar visu nopietnību.

M. Freivalds

Līdzeklis skābo augšņu uzlabošanai

Labs papēmiens skābo augšņu uzlabošanai ir kaļķošana. Mūsu rajona kolchozos ir lielas platības, kurām būtu nepieciešama kaļķošana, lai sekmīgi varētu iegūt augstas ražas. Kaļķis veicina kā augsnes dabisko barības vielu krājumu, tā arī doto mēslošanas līdzekļu labāku izmantošanu. Kaļķis ir vienīgais līdzeklis augsnes skābuma novēršanai. Kultūraugi, kā, piemēram, mieži, kvieši, ziemāji, ābolpiņš, kukurbities, kukuruza u. c. labas un teicamas ražas dod vienīgi neitralās augsnes. Sevišķi cukurbietes šajā ziņā ir ļoti prasīgas, jo līdzšinējie novērojumi un izmēģinājumi mūsu apstākļos rāda, ka augstākās cukurbietes ražas iegūstamas vienīgi neitralās vai viegli baziskās augsnes. Vērtīgs kaļķošanas līdzeklis ir filtrkaļķis.

Tas satur 35—40 procentu oglskābā kaļķa, bez tam ap 1,6 procenti fosforskābes, 0,1—0,2 procenti kalija, 0,2—0,4 procenti slāpekļa un līdz 8 procenti organisko humusvielu.

Šāds mēslojums pēc satura līdzinās kūtsmēsliem un ir efektīvs ražu celšanas līdzeklis.

Piecas tonnas šāda kaļķa saturā līdzinās 2,6 centneņiem 16 procentīgā superfosfāta un 0,5 centneņiem amonija salpētra, kas saistīti ar augiem viegli uzņemamām organiskām trūdvielām.

Vairāku rajona kolchozu vadošie darbinieki un kolchoznieki nenovērtē šo vērtīgo mēslošanas līdzekli, it kā tas neatmaksātos. Jāsaka, ka uzskats pilnīgi nepareizs. Piemēram, viena tonna dzēsto kaļķu izmaksā pāri par 200 rubļu, turpretī viena tonna filtrkaļķa tikai 8 rubļi, pie

tam bez jebkādiem transporta izdevumiem.

Pareizi augsnes kaļķošanai izpratuši kolchozu „Zelta vārpa” un „Nākotne” kolchoznieki, kas izveduši ap 300 tonnas šī vērtīgā mēslojuma katrs. Kaļķu izvešanu labi organizējuši kolchozi „Cīņa” un Molotova vārdā nosauktais, kas izveduši lielu daudzumu šī mēslojuma un turpina tā vešanu.

Pastāvot labvēlīgiem laika apstākļiem — salam kolchoziem jākāpina šī vērtīgā mēslojuma izvešanas tempus, nodrošinot un sagatavojot ar kravu plebraucamus ceļus kolchozā, kā arī kaļķu ātru izkraušanu no automašīnām. Iestājoties siltākam laikam, kaļķu iekraušanas darbi Krustpils cukurkombinātā ar MMS ekskavatoru var kļūt iespējami, sakarā ar pavasara šķīdoni.

V. Zemītis, agronoms

Feļetona vietā

Kā Kursišu Olga kļuva par veikalniecei

Tirdzniecības darbinieka stažs Olga Kursītei nav nekāds lielais. Gadi divi atpakaļ šai amatā viņu iecēla vīrs Andrejs Kursītis. Viss tas notika tik negaidīti un necerēti, ka kaimiņu sievas rokas vien noplātīja, ieraudzījušas Olgu rīkojamies aiz letes.

— Jums sāli? Sērskociņus, petroleju, vienmēr laipni!

Tā pirmās dienas Olga vai kusa no laipnības, bet Andrejs, nolūkojies, cik Olga veikli rīkojas ar atsvēru bumbām un sāls šaupeli, no sirds nopriecējās.

— Nu pašam kļūs brīvākas rokas un varēs padomāt par kaut ko lielāku. Pietiks man kēpāties ar to nieka bodēli, ja jau tirgoties, tad pa istam.

Tā nolēmis un apspriedis ar Olgu savus turpmākos plānus, Andrejs acīmredzot vērsa plašumā savus tirdzniecības darījumus.

Kamēr sieva svēra, grieza un mērija Kursišu ciema veikalā, Andrejs savas tirgotāja spējas spilgti apliecināja Le-

pingradā un Rīgā. Tirdzniecības norija vienu ābolu kravu pēc otras un viņa kabatā nauda plūda kā pa reni.

No panākumiem Andrejam vai galvas reiboni sākās, un, pārbraucis mājās, viņš svinīgi paziņoja Olgai:

— Jā, es skatos Olga, tad tu vari vai pārrauties pušu, bet šādi strādājot pie bagātības mums netiekt! Nav ko nīkt tai bodē, sēd istabā pie bērna un visa lieta. Ja jau kuram kaltis mute, jeb bez sāls dzīvojot sāks pampt kājas, atradīs tevi arī dzīvoklī.

Dodama priekšroku Andreja pieredzei tirdzniecības lietās, sieva nelebilda ne vārda un to paņ dienu veikala durvīm piekāra smagu atslēgu.

Reizē ar to Olga jutās brīvāka, bet arī nemierīgāka: pastāvīgie klauvējieni pie veikala durvīm viņai nelika mieru augām dienām. Vienam sērskociņu kastīti, otram lāpāmo adatu, trešajam kukuli maizes, ceturtajam gabalu ziepju — viss tas ar katru dienu vairāk šķēbināja Olgai

dūšu uz tirdzniecības lietām un kādreiz laipnā „veikala vadītāja” piedevām precei bez maksas deva arī asas pamācības un pārmetumus:

— Kāds nelabais tevi nesa tādu gaisu gabalu pēc viena kukulja maizes, nevarēji šodien paēst kartupeļus!..

— Ak, tev paciņu papirosu — man par rubli ienākuma i veikalu negribas slēgt vaļā, dīkdienī tādi, paši brien kilometriem tālu un arī man miera nedod!

Tā Olga pamazām atradna kolchoza „Draudzīgais maijs” jaudis no pareiza uzskata par padomju tirdzniecības darbinieku pieklājību, bet apmeklēt veikalu — līdz šim nav izdevies atradināt.

Nodarbošanās ar tirdzniecību Olgai patiešām nedara prieku, bet vai šādi tirgotāji pircējus iepriecina?

Par to līdz galam nebija izdomājies Andrejs Kursītis, — bet paliksim pārliecībā, ka būs kas par to padomā.

E. Ezis

PA NEPUBLICĒTO MATERIĀLU PĒDĀM

Kad pabeigs
starpkolchozu elektrostacijas būvi

Rajona darbaļaudis iesūtījuši redakcijai vairākas vēstules par Rudzētu ciema padomes starpkolchozu elektrostacijas tālāku celtniecību.

Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Jurinovs ziņo, ka

Rudzētu starpkolchozu elektrostacijas būvdarbi pārtraukti materiālu un līdzekļu trūkuma dēļ.

Elektrostacijas celtniecību turpinās un to pabeigs 1956. gadā. Vajadzīgie līdzekļi spēkstacijas celšanai tiks piešķirti.

No tiesas zāles

Sodīta kolchoza īpašuma izvazātāja

Švirkste Bronislava Aleksandra m., dzimusi 1909. gadā Līvānu rajona Malenkova vārdā nosauktajā kolchozā, grāva kolchoza ekonomiku un izvazāja kolchoza īpašumu.

1956. gada janvarī Švirkste Bronislava sistematiski zaga kolchoza salmus saviem loņiem. Pārbaudot, šķūnī pie

B. Švirkstes tika atrasti 60 kg salmu, kurus tā piesavinājās no kolchoza salmu kaudzes. Milicijas orgāni viņu sauca pie atbildības, bet Līvānu rajona tautas tiesa sodīja ar sešiem mēnešiem piespiedu darbu un 10 procentu ienākumu izskaitēšanu darba vietā.

R. Ivanovs

Redaktore H. JEROFEJEVA